

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Вівторок, 17 листопада 1987 року

№ 137 (3956).

Ціна 2 коп.

СЕСІЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

13 листопада відбулася шоста сесія Верховної Ради Української РСР одинадцятого скликання.

У роботі сесії взяли участь член Політбюро ЦК КПРС, Перший секретар ЦК Компартії України В. В. Щербинський, інші керівники Компартії і Уряду республіки.

Затверджується порядок денний сесії:

1. Про Державний план економічного і соціального розвитку Української РСР на 1988 рік та хід виконання Державного плану економічного і соціального розвитку Української РСР у 1987 році.

2. Про Державний бюджет Української РСР на 1988 рік та про виконання Державного бюджету Української РСР за 1986 рік.

3. Про хід реалізації організаційних заходів Президії Верховної Ради Української РСР по виконанню рішень XXVII з'їзду КПРС і XXVII з'їзду Компартії України.

4. Про затвердження Указів Президії Верховної Ради Української РСР.

З доповіддю у першому питанні виступив заступник Голови Ради Міністрів Української РСР, голова Держплану УРСР депутат В. П. Фокін, з доповіддю у другому питанні — міністр фінансів УРСР депутат І. О. Забродін.

У доповідях і виступах депутатів відзначалося, що трудящі Радянської України добились помітних позитивних зрушень в усіх сферах економіки і суспільного життя. Практично всі основні завдання п'ятирічного плану за два роки будуть виконані. За 10 місяців 1987 року обсяг промислового виробництва збільшився на 4,5 процента при річному завданні 3,6 процента. Значні перетворення здійснено в агропромисловому комплексі. У цьому році валовий збір зерна перевищив 50 млн. тонн. За підсумками року очікується виконання плану заготовки зерна, соняшнику, льноволокна, картоплі, овочів і винограду, а також продуктів тваринництва.

У той же час багато підприємств і об'єднань порушують договірні зобов'язання по поставках продукції. Повільно поліпшується асортимент і якість виробів легкої промисловості, відстає від намічених темпів розвитку система побутового обслуговування населення. Не вдалось добитись необхідного перелому в роботі будівельного комплексу.

Для усунення цих та інших недоліків передбачено поглиблення інтенсифікації й підвищення ефективності виробництва на основі при-

скорення науково-технічного прогресу, розширення масштабів технічного переозброєння і реконструкції підприємств, впровадження нового механізму господарювання. Основним джерелом задоволення зростаючих потреб народного господарства в сировині, матеріалах, паливі та енергії стає ресурсозбереження.

Депутати з задоволенням відзначали посилення соціальної спрямованості плану. Так, понад завдання п'ятирічки збільшено капіталовкладення на житлове будівництво. Намічено більш високі завдання по виробництву товарів народного споживання і розвитку послуг, зростають витрати на освіту, науку, охорону здоров'я і соціальне забезпечення.

Промовці говорили про те, що нова структура державного плану забезпечує поєднання інтересів кожного трудянина, колективу і суспільства. Перехід з 1 січня 1988 року приблизно третини підприємств та об'єднань на повний господарський розрахунок і самофінансування підвищить творчу ініціативу трудящих республіки. Вказувалося на необхідність зростання ролі місцевих Рад у реалізації напружених завдань наступного року і п'ятирічки в цілому.

(РАТАУ).

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

● ТРИВАЄ КОНКУРС «1917 — 1987. ДІЛА, ДНІ, ЛЮДИ». «ПАМ'ЯТЬ СТАВРІВНИ НЕ СТАРІЄ...» — 2 СТОР.

● ТЕМАТИЧНА СТОРІНКА «АУДИТОРІЯ» ЗНАЙОМИТЬ ЗІ СПОГАДАМИ СТУДЕНТІВ ПРО ТРУДОВЕ ЛІТО, РОЗПОВІДАЄ ПРО ВІДЗНАЧЕННЯ СТУДЕНТСЬКИХ СВЯТ У РІЗНИХ КРАЇНАХ. ПРОПОНУЄ УСМІХНУТИСЯ І ПОДУМАТИ НАД ДОМАШНІМ ЗАВДАННЯМ — 3 СТОР.

● ЯКЩО ВИ У ПОГАНОМУ ГУМОРІ — ПОЗНАЙОМТЕСЬ ІЗ АВТОШАРЖЕМ НА ПОПУЛЯРНОГО АКТОРА ТЕАТРУ І КІНО Л. ЯРМОЛЬНИКА — 4 СТОР.

● ЧЕРГОВА ПОДАЧА ПОДОРОЖНОЇ ПОВІСТІ В КОВЗАРЯ «СІЛЬ ЧУМАЦЬКОГО ШЛЯХУ» — 4 СТОР.

АМУРСЬКА ОБЛАСТЬ. Вперше в історії комсомольських будов на БАМ освячено колективний орган нерівності — раду штабу ЦК ВЛКСМ. До неї увійшли шість чоловік: Юрій Ерман, Павло Зайдфудим, Андрій Кокурнін, Володимир Новиков, Сергій Писарев, Георгій Шахназарян. На знімку: обрані члени ради штабу С. ПИСАРЕВ — другий секретар Северобайкальського міського комсомолу, кандидат у члени КПРС (у центрі) та В. НОВИКОВ (зліва) член КПРС, відповідальний секретар набардино-балкарської республіканської газети «Советская молодежь» у селищі Таксимо, де живуть і працюють білоруські будівельники.

Фото В. МАТВІЄВСЬКОГО. (Фотосхроніла ТАРС).

ТРОХИ більше року тому в нашій газеті було опубліковано критичний матеріал про колгосп імені Комсомолу України Компаніївського району («Хазяйновитість на терезах економіки», 26 вересня 1986 р.). Наш кореспондент знову побував у названому господарстві, поцікавився, які ж зміни сталися з часу, що минув після першого виступу «МК»?

— Зміни є. Правда, бажаних результатів вони ще не принесли, — розповів секретар парткому колгоспу Володимир Петрович Чернієнко. — Та сподіватися відразу на помітний ефект від впровадження бригадного підряду, за яким трудяться механізатори трьох тракторних бригад, інших нововведень було б надто поспішно. От наприкінці року проаналізуємо виконання робіт, сплануємо все, враховуючи ніякі прораханки. Тоді й порівняємо результати.

Певні результати в господарстві є. Навіть, незважаючи на те, що вони не можуть поки що вплинути на показники виконання взятих зобов'язань. Важливо, що й колгоспники віряють у свої можливості. Якщо встигли до зими відновити приміщення першої молочнотварної ферми, якщо ще влітку на другій і третій МТФ механізатори роздачу кормів, то є надія, що темпи роботи по покращенню умов праці наростатимуть. Сподівається, скажімо, майстерня для ремонту техніки біля першої тракторної бригади. Не обмежилися й кількома будинками, заданими в експлу-

тацію; незабаром закладатимуть фундамент під наступні.

Як бачимо, слова про частковий успіх справедливі. Вони є. Однак, господарство не справилось з запланованими господарськими показниками. На запитання, чи не в самозаспокоєнні тут справа, голова правління колгоспу В. М. Кравченко відповів так:

ЧИ ЗРУШИТЬ СПРАВА?

— Ми постійно прагнемо буквально «вириватися» із відстаючих. Самі розуміємо те скрутне становище, в якому знаходимося. Планували в цьому році добитися більшого, та значною мірою нам перешкодили погодні умови. Це не відомо. Тепер, навчені гіршим досвідом, прагнемо покращити організацію праці, підвищити її продуктивність. Велику налію поналясало на молоді комсомольці у нас багато і їм треба внайшвидше включитися в перебудову господарського механізму, повністю прийняти турботами нашого колективу.

Самокритично оцінюючи роботу за рік, В. М. Кравченко зупинився на головних упущеннях:

— Серед проблем, які нам заважають добре працювати, постійно хвилює найголовніша: нестача робочої сили. Тільки нині за-

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

договорами трудиться до тридцяти приїжджих працівників. Студентський загін у цей час ми не мали змоги прийняти... Різно «пали» надолі молока. Торік від кожної корови в цей час отримували щодоби по 8,5 кілограма, тепер маємо по 6,2.

Почувши таке, подумав: справді, сумбурна картина вимальовується: є тут певні успіхи, люди знають і бачать свої недоліки, а

справитися з ними не можуть. В чому ж річ?

— Та просто в нас, особливо в керівників середньої ланки, не вистає відповідальності за доручену справу, — таку відповідь дала на моє запитання секретар комсомолу Ольга Донченко. — Часто густо вони не розуміють людей, не вірять у їх можливість. Після неодноразового заслуговування таких керівників на партійних зборах, становище дещо покращилося.

— Трапляється, що трудівники лишаться непоміченими, про них судять тільки за виконанням плану. Думаю, так не повинно бути, — ділиться дум-

ками молодий водій Юрій Чорненський.

Думку свого товариша по роботі підтримав Сергій Сафонов, тех водій: — Про людський фактор ми чуємо тільки по телевізору. А про людей забувати не можна...

Молоді трудівники пояснюють причини інших недоліків. Так, надій молока впав тому, що не вистачало кормів. Прийняти студентський загін можна було б у тому випадку, якби забезпечили помішником належні побутові умови, опалювали холодні приміщення. Думка комсомольців вірна: куди вигідніше скористатися послугами студентів, ніж набирати тих, хто працює нічим за договорами.

Перший секретар Компаніївського району комсомолу Володимир Нарієв, говорячи про колгосп, зазначив:

— Стан справ у даному господарстві йде на поліпшення. Та нас не можуть задовольнити надто повільні темпи. Причина, на мою думку, криється в тому, що недостатньо виконується ініціатива комсомольців. А вони ж — активна сила сьогоднішньої перебудови. Тим більше, що молоді тут працюють чимало.

Ю. ЯРОВИЙ, спецкор «Молодого комуніста».

Компаніївський район.

Дисертант Євген Філіпов

В дисертації, яку підготував до захисту на звання кандидата технічних наук молодий інженер Євген Філіпов йдеться про нові методи конструювання моделей жіночого, чоловічого та дитячого одягу, поліпшення технологічних процесів виробництва. Всього чотири за останні роки він працює після закінчення інституту на тольбухінському заводі імені Добри Орлова. За цей час показав зразки використання потужної техніки, творчого співробітництва з робітниками — новаторами.

Кореспонденти газети Радка Василева та Тодор Ілієв розповіли і про роботу Є. Філіпова на новій посаді — начальника заводського відділу наукової організації праці; а в колі сім'ї він — люблячий батько, хороший сім'янин.

Доробок клубів НТТМ

У національному огляді конкурс доробку клубів науково-технічної творчості молоді в м. Пловдиві тольбухінці демонстрували 14 розробок, рекомендованих комісією окружного огляду. Серед них є вже впроваджені у серійне виробництво на машинобудівних підприємствах, решта — на стадії впровадження. Найефективніші розробки молодих розвідників майбутнього, як тут називають новаторів, належать клубам НТТМ заводів ЗЕНА (м. Тольбухін) та багерів (м. Каварна).

Національний огляд-конкурс засвідчив, що добруджанці зуміли зорієнтувати свою творчість на досягнення високого кінцевого результату. Молоді раціоналізатори та винахідники ці дні плідно працюють над створенням нових перспективних механізмів над удосконаленням технологічних процесів виробництва, зокрема — товарів масового попиту.

Добірку за матеріалами тольбухінської окружної газети «Добруджанська трибуна» підготував Н. ДОБРИН.

«КРУГЛИЙ СТИЛ» «МК»

З УСТРІЧ, що відбулася в Будинку політосвіти обкому партії, було організовано працівниками Будинку політосвіти разом з редакцією обласних газет «Кіровоградська правда» і «Молодий комунар». До участі в розмові запросили представників обласного відділу народної освіти, інституту удосконалення вчительських кадрів, завідувачів та консультантів кабінетів політосвіти ряду районів області. Розмова зайшла про проблеми, які нині гостро стоять в політосвіті: формалізм у проведенні занять, труднощі підготовки пропагандистських кадрів та зміцнення матеріальної бази політичної і економічної освіти.

Ці проблеми характерні для всіх підрозділів політичного й економічного навчання трудящих, в тому числі в особливій мірі — для політичного й економічного навчання комсомольців.

Подальші заходи про розмову за круглим столом, ми вирішили основну увагу зосередити саме на питаннях, що безпосередньо стосуються внеску комсомолу області в нинішню перебудову системи політосвіти, намічену постановою ЦК КПРС «Про перебудову системи політичного й економічного навчання трудящих» від 15 вересня ц. р.

сто людина працює в одному місці, а навчаться в іншому?

Л. Д. ЄГЕЛЬСЬКА, завідувача відділом пропаганди і культурно-масової роботи обкому комсомолу:

І як зраховувати в організації занять вікові нахили людей? Приміром, як у Компанієвському районі ставляться до дискусійних клубів?

І. М. НЕЧИТАЙЛО: Для нас організувати такі клуби було б нелегко. Адже потрібні лідери — люди, які могли б «закрутити»

на всі). На мою думку, великої шкоди зрозяде розосередженість політичної та економічної освітньої системи комсомолу, профспілки, агропрому... Не слід, певно, вилучати людей для навчання із колективів, де вони працюють. Від цього — шкода колективному підряду, адже люди не мають можливості навчатися на близьких їм фактах і проблемах роботи. Тобто — при комплектуванні шкіл слід брати за основу реальні умови роботи людей.

Чому втрачається інтерес до навчання? Певно, через відірваність від реальності. І тому (це майже те саме), що зауваження й пропозиції щодо удосконалення виробництва, вироблені в ході навчання, рідко враховуються керівниками підприємств та колективів.

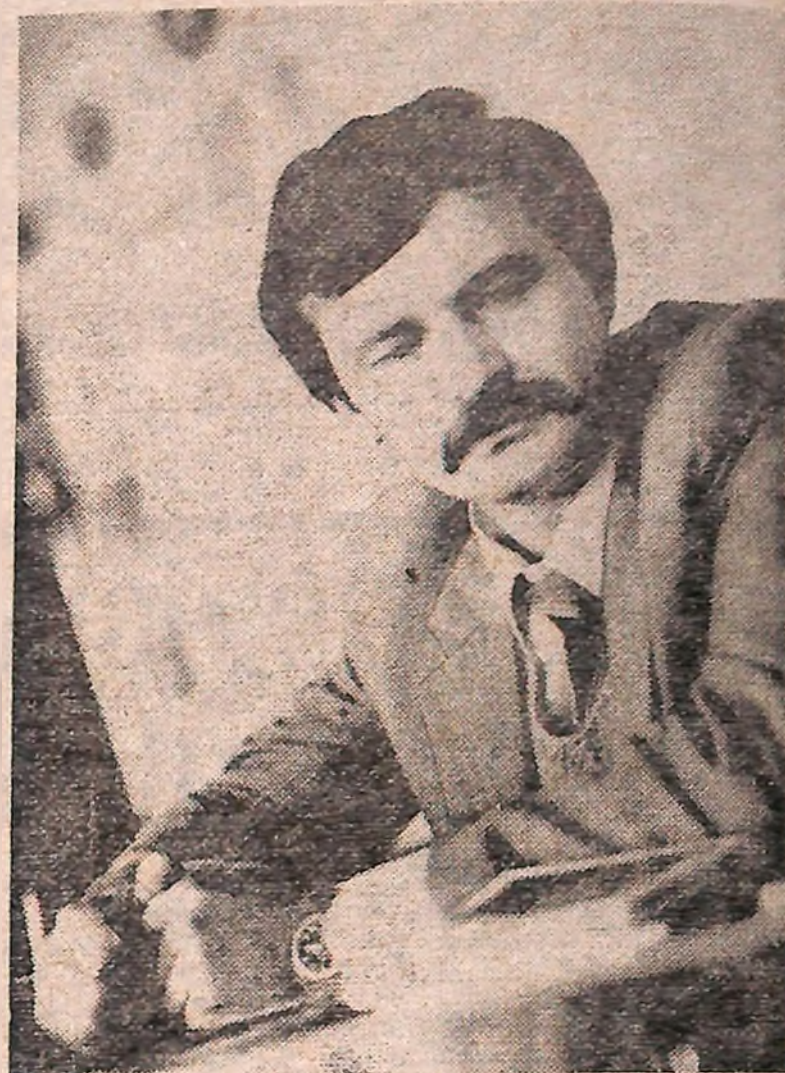
В. З. КРАМАРЕНКО, начальник відділу у справах кооперативів з соціальних питань обласного агропрому: Вихід із цього «зачарованого кола» бачу один: створення комплексних шкіл політичного й економічного навчання. Вони й стануть отією формою, яку підказує реальність. Бо якщо ділитимемо політосвіту на партійну, профспілкову, господарську, комсомольську, не враховуючи нових економічних умов господарювання, то до реальності не наблизимось й на крок.

дискусію і вести її на високому ідейному й методичному рівні.

Г. П. ТОВСТОЛЯК, завкабінетом Олександрійського райкому партії: Спрзді, під клуби потрібен фундамент: уміні кадри, матеріальна база. З цього приходу маємо й претензії до наших комсомольських функціонерів: хоч скільки ми бемося над удосконаленням форм проведення занять, з їхнього боку зацікавленості не відчувається. Де ж комсомольський вогник нинішньої молоді? Пропонуємо на майбутнє зустріч завкабінетами й секретарів райкомів комсомолу, де б ми спробували скоординувати цю роботу в масштабах області.

Л. Д. ЄГЕЛЬСЬКА: Дискусійні клуби вже створено в Кіровоградському районі обласного центру, в Олександрівці, Бобринці, Голованівську. У грудні плануємо провести з цього питання семінар для секретарів. Так що така розмова, задля загальної користі, цілком реальна.

Л. Ф. РОДЮК, завкабінетом політосвіти Новоархангельського райкому партії: Постановою ЦК змушена об'єктивно оцінювати те, що маємо, врахувати зауваження наших слухачів (справа, поки що

На знімку: пропагандист школи комсомольського політнавчання Олександрійського електромеханічного заводу М. О. ПОГОРЕЛОВ. Слухачі охоче йдуть на його заняття, мають ґрунтовні знання. Фото В. ГРИБА

ГРУНТ ПЕРЕБУДОВИ — РЕАЛЬНОСТЬ

М. Є. СІРИК, завідувач Будинком політосвіти обкому Компартії України: Перш ніж ми почнемо говорити про наші нагальні потреби і проблеми, я хотів би окреслити коло питань, які варто обговорити. Певно, є потреба обмінятися думками про те, як оновити форми, поглибити зміст навчання, удосконалити виховання пропагандистських кадрів, нагально — методичну базу, поліпшити партійне керівництво марксистсько-ленінським навчанням в усьому його розмаїтті...

І. М. НЕЧИТАЙЛО, завідувач кабінетом Компанієвського райкому партії: Завдання, яке випливає з партійної постанови і яке ми повинні втілювати у життя — це збагатити людей знаннями, потрібними їм у їхній безпосередній трудовій діяльності. Колись ми вважали, що багато залежить від пропагандиста, тепер же більше зважаємо на рядового слухача. Певні позитивні зрушення намітилися в партійних школах політосвіти, а от у школах соціалістичного господарювання їх ще немає — в основному через те, що навчання не пов'язується із проблемами виробництва, де працюють слухачі.

Запитання: Але чи можна за таких умов менше дбати про підготовку пропагандистів? Адже нам відомі факти неадекватності, примітивізації навчання (й у вашому районі теж) саме через низький рівень підготовленості деяких пропагандистів...

І. М. НЕЧИТАЙЛО: Я маю на увазі насамперед турботу про краще технічне й методичне забезпечення занять. Приміром, промову М. С. Горбачова на урочистому засіданні з нагоди 70-річчя Великого Жовтня записали на магнітну плівку й розіслали в усі школи. За політзасідань досвідом проведено моделювання занять (створено три моделі), що полегшить завдання пропагандистів, дасть їм можливість впровадити почути під час заняття, адже кожна модель передбачає, як пропагандист повинен поводити себе в тій чи іншій типовій ситуації.

М. Є. СІРИК: Разом з тим залишається на порядку денному й таке: як підняти активність слухачів? В Компанієвському районі цього пробують досягти введенням системи нарахування балів при підбитті підсумків соціалістичного змагання. Але як же пов'язати навчання із виробництвом, коли на-

осередок дія в сусідній Рошачівці. Тож на збори чи просто порадитися з однодумцями ховив Федось за кілька кілометрів. Рушав після роботи: туди — полем, навпростець, та й заїдти так само. Додому повертався далеко за північ, і все ж

ли охоче, дружно, і скоро клуб прийняв перших гостей. Пісню, танець, щирою розмовою вилив до себе сільський осередок культури молоді... Згодом комсомольці ставили тут пісню на антирелігійні теми, висміювали у постановках місцевих куркулів.

С. ПЕТРЕНКО.

Тут заясніють

галстуки і значки

На мітингу з нагоди відкриття музею історії Олександрівського району молоді робітничі заводу Другого імені Петровського цукрокомбінату Т. м. Архипенко запропонувала, щоб музей став місцем проведення уроків молодіжних свят. До її думки прислухалися у райкомі ЛКСМУ, і ось нещодавно музей став свідком першого такого торжества.

Шістнадцятьом кращим учням Красносільської, Михайлівської, Олександрівської № 1 десятирічки і Олександрівської третьої восьмирічки тут було вручено комсомольські квитки.

Свято прийому в комсо-

мол почалося літературною композицією у виконанні комсомольців другої райцентрівської школи. З напуттям до нових членів Спілки звернулися ветерани війни, праці, комсомолу Г. Я. Жабонинський і Н. Ф. Шелепко, перший секретар райкому ЛКСМУ О. Шишка. Ветерани вручили школярам комсомольські квитки.

— У майбутньому, — сказав О. Шишка, — в музеї повинні бути стелі воїнів-інтернаціоналістів. Буде підготовлено групи екскурсантів. Тут молоді зустрічатимуться зі значними людьми, тут прийматимуть у піонери.

В. БІЛОШАПКА, смт Олександрівка.

НА КОНКУРС

У СИЛУ певних законів зникають старі і з'являються нові села. І нині буває — про колишнє людське помешкання нагадують хіба забуті господарями, здиґані садки, залишені в сніжних потоках колодязі та стіни покинутих хат, що встигли осісти під дощами й вітрами. Давно вже із них вивітрилися запахи доброго життєвого хліба, заправленого старим салом борщу, томленої в паці рижанки... Залишилися жити в людській пам'яті тільки назви колишніх сіл і хуторів та ще, напевно, спогади, спогади. Про людей, які жили там.

Веселий хутір, Козачий, Флорин... Де вони? Немає. Щодо Ставрівки, то їй випала гірша доля. Зникнувши з топографічних карт місцевого значення, вона все ж залишилася в житті, ставши олицею великого села Милопо-Бабанни.

Про Ставрівку говорять різне. Наприклад, те, що заснована вона за велінням цариці Катерини. Сюди було вислано на проживання сотню грібників, бунтарів. От, мовляв, і виникло поселення «ста ворів» — Ставрівка... Так було чи інакше, однак у ту пору, коли в родину Довбенчуків з'явився син Федосій, жили в селі працюючі, щирі й добрі люди. В потім чолі заробляли вони свій хліб, раділи скупим дарункам селянської долі, а здо-

більшого — бідували. Як і для сотень тисяч бідаків, революція для них стала переломним моментом життя. Ще хлоп'ям був Федось, коли революційний народ штурмував у далекому Петербурзі Зимовий палац. Та й саме слово «революція» по-

Пам'ять Ставрівки не старіє...

справжньому почало відкриватися для нього десь у середині двадцятих. На той час у Ставрівці було організовано трудовий колектив по боротьбі із безробіттям. Колишні панські млин та олійня стали тим місцем, де цей колектив працював; одним із учасників колективу став Федосій.

У свої чотирнадцять він видався міцним парубком. Роботи не дурявся, за плечі інших на ховався. Тож цілком зрозуміло, що на хлопця звернули увагу перші сільські комуністи Ділинський і Тінга. Довгими зимовими вечорами розповідали вони Федосію про революцію, соціалізм, комунізм, вождя робітників і селян — Леніна. Їхні розповіді юнак вбирав серцем; допомагав, як міг, сільським більшовикам в агітаційній роботі. А невдовзі й сам, заручившись їхньою підтримкою й довірою, став комсомольцем.

Треба сказати, що на той час у Ставрівці комсомольців ще не було. Найближчий спілчанський

нерідко потім довго не міг заснути. Все мріяв про нове, щасливе життя, заради якого вважав себе готовим багато на що...

Діку у Федосія було відповідальне і не таке для нього просте. Мав розповідати ставрівській молоді про новини життя країни, діяльності партії, комсомолу, про завдання соціалізму. Не надто умів він говорити. Та, по всьому видно, його щирі розповіді заронили життя в серці родинно-односельців. Бо минуло небагато часу, і в селі виникла своя комсомольська організація; Федосія Довбенчука обирали її секретарем.

Які то незвичайні були часи! Ще й сьогодні він із захопленням згадує справи тих днів. Ото якось на зборах надумали зробити в селі клуб. Облюбували хатину-пусту і пішли під двір снігати охочих на недільний. Таких знайшлося чимало. Працюва-

ців став сільський піп. Воно й зрозуміло: сільська церква мала колись багато прихожан, а відтак і казна її не пустувала. Тепер же, з появою клубу, дехто почав відходити від віри... Однак справа не була такою простою. Батькушку шанували не тільки люди старі, а й немало молодих хлопців та дівчат.

Все це призвело врешті-решт до активних дій. Ставрівські атети, що, правда, вікну у «святотатстві» не били, попа бовтнули не обстрілювали, (іноді й таке траплялося в ті часи по селах). Однак примудрилися комсомольці відвернути від релігії багатьох селян. Приміром, у дні церковних свят ставили у своєму клубі такі вистави, як «Свячення на Гончарівці», «Запорожець за Дунаєм». Людей збиралося на них подивитися — яблуку було небагато.

Коли ж десь стрічали

попа, то буквально засипали його запитаннями, які по суті зводилися до: «Для чого, отче, людей обманувати?». І батькушка десятию дорогою почав обходити комсомольців...

У ті дні допомагали комсомольцям й в організації лікнепу, хати-читальні. Бувало, Федосій чи хто інший з комсомольців збирав десяток-другий бажанчих і до пізньої ночі читав уголос газету «Радянське село» або журнал «Безбожник». Треба сказати, що їхня пропаганда мала неабиякий успіх.

Тим часом сільські багатії ніяк не хотіли миритися, що колишні їхні наймити ставали на ноги, перебірали у свої руки владу. Правда, стріляти активістів ніхто не наважувався. А от саботаж став для них справою звичною.

Федосій Григорович до подвигів пам'ятає рейди спеціальних хлібних бригад. Був він одним із організаторів їх на селі, сам керував їхньою роботою. Вдень і вночі, вилучуючи погрози, відбивався від нацькованих собак, розшукуючи хліпці сховане куркульським зерно. Відкопували з ям, знаходили у стінах, в скринях торішньої соломи. А то якось навіть із криницею втаїли. Бо у багатіїв була така думка: хай, мовляв, краще згниє зерно, ніж голота ним свої поля засіє.

Життя цього сивого вже чоловіка — це часточка нашої великої історії. І встановленні сільської Ради участь брав, і колгосп

зміцнював, і випробування війною, як належить, пройшов. Та й нині в клубі, і в школі він — бажаний гість. Беруть рани своє, та в душі Довбенчук залишається молодим.

Нещодавно знову зустрілися з Федосієм Григоровичем. Він згадував минуле, показав старі знімки, з якого весело дивилися молоді робітники того самого колективу по ліквідації безробіття. Потім, помовчавши, мовив у задумі: «Знаєш, іноді юність у снах приходить. А то як згадаю літні ночі, коли ми, комсомольці, пішки йшли на пленум райкому з піснями, жартами, як мріяли, — і наче знову, на маленьку мить, вертаюся в молоді літа». І довго дивився на хлопців-побратимів на знімку, серед яких і сам — тоді ще чотирнадцятирічний.

О. ГАВРИЛЕНКО, член Спілки журналістів СРСР, Бобринський район.

АУДИТОРІЯ

СЬОГОДНІ — МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ СТУДЕНТІВ

СПОГАД ПРО ЛІТО

ТАКІ ЩАСЛИВІ ДНІ РОБОТИ

Студентський загін «Еліон» котрий створений на базі філологічного факультету Кіровоградського державного педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна, працює у колгоспі «Шлях Леніна», що в селі Успенці Онуфріївського району.

Законом зроблено чимало добрих справ. Символично, що допомагати школі доручено нам, майбутнім вчителям. Це зобов'язує ставитися до кожної дрібниці з якнайбільшою відповідальністю. Тому всяку роботу (білили стіни, фарбували підлогу) ми виконували високоякісно. Охоче працювали студенти на колгоспному току. Ліда Покрова, Таня Мрія, Олена Залюбська, Ірина Тіма, Ірина Газарілюк, Валія Ковзун, Наталка Косинська, Лариса Ефременко денну норму виконували на 140—150 процентів. Сумлінно збирали овочі Віра Сасенко, Іра Степанова, Люда Дякова, Лариса Степанова, Валія Мороз, Оксана Валух та інші.

Зпам'ятаються колгоспникам і школярам концерти студентської агібригади на тракторній бригаді із захристі табору пр-

ці і відпочинку «Чайка», у полі перед городньою бригадою, на святі врожаю. Багато теплих і вдячних слів почули Алла Хлібова, Тоня Подиряко, Віта Добровольська, які інсценізували п'єсу Г. Квітки-Основ'яненка «Саатан-ня на Гончарівці».

Шкода було залишати Успенку, Дніпро. Сподіваємося приїхати сюди і наступного року.

С. ВОЛОВИК,
комісар загону «Еліон» педінституту імені О. Пушкіна.

Онуфріївський район.

Наш студентський загін працював на Добровеличківському консервному заводі. І хоч у загоні, який нараховував 27 чоловік, усі дізналися про роботу ми не боялися. Працювали на конвеєрі Ольга Пераско та Вікторія Челпа з фізмату, Ірина Комар та Ольга Ткаченко з педагогічного факультету, філологи Наталка Приходько й Віта Пезаєнко та багато інших. І хоч усі ми з різних факультетів, курсів та груп — спільна праця й відпочинок допомогли нам швидко подружитися.

Всі знають, що студенти — авеселі народ, і вміють не лише добре працювати, а й цікаво відпочивати. Ми відвідали колезнавичий музей, їздили на екскурсію у Софійський парк до Умані. Між

нашим загоном та комсомольцями районної лікарні був проведений «Клуб веселих і винахідливих».

Дні роботи пролетіли швидко і цікаво. Але були у нас і свої проблеми.

Добровеличківський консервний завод — невеликий, асього два цехи. І така кількість людей, яку нашому загонові, не завжди забезпечувалася роботою. Фактично догоспінні роботи виконували лише частини людей, а решта працювала різноробочими.

Помістили нас у місцевому готелі, що для нас було зовсім незручно. По-перше, ввечері ми не могли провести повноцінні збори — на було приміщення для штабу, наші стінгазети висіли в готелі. А скажіть, ви можете уявити собі студента без пісні? Ми вимушені були частенько відмовляти собі у цьому. А вже в сусідніх номерах жили люди, які приймали у відраджень, і заважали їм відпочивати — не дозволяла нам са-висть.

Виникли проблеми у нас і з харчуванням, бо на заводі немає своєї їдальні.

Швидко проминуло два семестри нового навчального року. Зараз важко сказати, хто поїде на Добровеличківський консервний завод наступного літа. І хотілося б, щоб поряд з нашими будагонівцями вже не стояли ті проблеми, які виникли перед нами.

О. КАЧКО,
командир студентського будівельного загону «Темп».

сміт Добровеличківка.

Я ЗНАЛА, що він запитає про це.

— Чому саме про мене писати? Я нічого особливого не зробив.

Знала, але хочу розповісти про Надіра Пурієва, студента третього курсу Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування, активіста, голову факультетської профспілки.

— Ви мене запитуете,

тут, на Україні, але мову знав не так добре. У групі мені допомагали. Хороші друзі з'явилися.

— Скажіть, Надір, ось ви хочете стати інженером, а наш час...

— Даруйте, що перебиваю: згоден, інженерів у нас багато, але справжніх інженерів бракує.

КАВКАЗЕЦЬ

чому я так далеко забрався? Кіровоград від мого рідного села Казь-яні, що в Удгарському районі Азербайджану, справді дуже далеко. Та що в наш час відстані? Ви ж не чай, не соромтесь.

— Надір піднімає мені запашного напою. — Це звичайний індійський чай, — пояснює він.

Я посміхався. «Звичайний індійський» — так може сказати лише кавказець!

— Надір, а справді, чому ви вирішили навчатися саме в Кіровограді?

— Ось вивчив і повернуся в своїй країні інженером. В Азербайджані багато спеціалістів сільськогосподарського машинобудування, а саме таких інститутів немає.

— Легко вам вчитися?

— На першому курсі було нелегко. Хоч я служив у Радянській Армії

Роль інженерних працівників повинна підвищуватися.

— Надір, що тебе турбує сьогодні? Які враження від молоді нашого міста?

— Турбує байдуже ставлення до навчання деяких моїх однокласників. Не може бути хорошого спеціаліста, який закінчить вуз посередньо. Як цього не розуміють? Це питання треба постійно ставити на комсомольських, профспілкових зборах... Враження про молоді міста? Прикро, що молоді відвертаються від свого національного, національного. Погано знають культуру, літературу. Рідко співають прекрасні українські пісні. Це моє враження, виписане зі спілкування із студентами-українцями. Мені часто докоряють товариші: ну, що ти, мовляв, поспішиш зі сво-

Побиття

ім Азербайджаном. А що ж ви хочете? Щоб я забув про своє рідне, щоб «молитися» на Італію чи Францію? Не розумію. Ось я вже скільки тут живу, а звикнути до того, що молоді, крім зарубіжних рок-ансамблів, нічого не слухає, нічим не цікавиться, не можу. Може я перебільшую? Не думаю, що принесе користь таке покладання перед Заходом. Нехай мене доля хоч на край світу забере, я не перестану бути азербайджанцем, не зраджу любові до рідної Вітчизни.

Надір говорить бурхливо, жестикулюючи. Однак не забуває підняти «звичайний» індійський чай, запрошує пити. У кімнаті гуртожитку, де живе Надір з товаришем, чисто, багато квітів, фотографій азербайджанської родини Надіра.

— Як звали вашу матір? — запитую я.

— Аміна-хана. Вона лагідна, добра.

— А подруга у вас в Кіровограді є?

— Чесно кажучи, поведінка знайомих мені дивна, не дуже подобається. Курять, п'ють. Не такою повинна бути жінка. Вона ж — майбутня мати.

Такий він. Хтось скаже — надто правдивий. А то й додасть — кавказець! Особливі уподобання, категоричність... Не поспішайте робити висновки. Надір — різнобічна, багата натура. Я в цьому переконалась. Ми багато говорили. Про життя, про літературу. Надір читав вірші знаменитих поетів Сходу: Нізамі, Саїди Вургуна... Згадували любов Лейлі і Меджнуна, Шірін і Хасроула...

А на прощання Н. Надір-весе-такти нагадав: писати про нього ще рано. Але тут уже я з ним не погоджуюсь.

В. ЛЕВОЧКО,
В. ГРИБ (фото).

УСМІХНИСЬ!

ФРАЗЫ

● На екзаменах одні студенти знають, що кажуть, інші — кажуть, що знають.

● Якщо я не хочу вчитися в інституті, то це зовсім не означає, що я не буду до нього вступати.

● Одержані знання збабуваються швидше, ніж одержана за цей час стипендія.

Оголошення

● Здам екзамен, якщо приймуть.

Абітурієнт.

● Чи варто запитувати студента, в якого все написано на обличчі?

● Несправедливо! студентів ставлять оцінки за те, що з нього не раз іще спитас життя.

● У гонитві за модою можна відстати від життя.

● Екзамен — це суперечка, в якій народжується не істина, а оцінка.

● Обмінююсь любов'ю-ностями.

Коллекціонер.

● Придбаю розклад уроків життя.

Студент.

ДОМАШНЄ ЗАВДАННЯ

Здавна студентство славилось винахідливістю і кмітливістю. Думаємо, не втрапило цих рис і нині. Тому пропонуємо вам дати своє тлумачення словам: СЕМІНАР, ГУРТОЖИТОК, ЗАЛІКОВА КНИЖКА.

Чекасмо листів!

ПРО 20 БАЛІВ, БАРАФІ, ХООМІЙ ТА ІНШЕ

вісім іноземних студентів, які приїхали на навчання до Кіровограда.

Сенгар Вібек Сінгх (Індія). Навіщо, для вас все буде незвичним чи навіть новим, але цей день починається для індійських студентів з молитви до богині Сарасвати. Потім, також за традицією, починаються різні солодощі: барафі, ладу, наприклад. Лише після цього розпочинається заняття. І знати трохи незвичай, бо замість викладача за кафедрою стоїть кращий студент-ауру. А викладачі... вивчають. І, звичайно, фахівці допомагають, де потрібно. Взагалі, викладач у нас дуже поважають, бо вони дають нам знання, і праця їхня варта покладання. Здавна існує в нас таке прислів'я: «Якщо тобі потрібно вибрати між богом та виходачем, вибери останнього, бо він — джерело

нагородження кращих викладачів та студентів. Свято продовжується і ввечері — в університетських парках біля вогню довго не встигають народні пісні.

Сулуніріно Жанно (Мадагаскар). Наші студенти — народ також дуже веселий. Але свято своє зустрічають не тільки піснями і забавами, а й суботниками. Так уже повелося.

Але мені хочеться розповісти про систему вищої освіти, яка трохи відрізняється від радянської. Усі студенти в наших вузах мають вільне відвідування, тобто можуть не ходити на лекції. І викладачі за це не сердяться. Добре знають, що студенти не сидять у цей час десь в кімнаті чи кафе, а самі студіюють науку в бібліотеці. І все це тому, що ой як важко здати на «20» екзамен (знання в Мадагаска-

рі відносяться саме до двадцятибальної системи). Хорошій вважається оцінка від 14 і вище, 10 — це задовільно. А хто здав на «8—9» повинен йти на спеціальну комісію. Якщо студент всі іспити склав потанго, його залишають на повторний курс.

Щодо списування. Тут у нас дуже суворо. Тому ніхто і не береться за це. А якщо кого і спіймали, то, вважають, йому справді не поталанило — докілька років він не допускається до екзаменів. То хіба варто ризикувати?

Аль-Рімаві Аїман (Палестина). Зараз я живу в Йорданії. Тому розкажу, як святкується день студента саме в цій країні.

Цей день для студентів Йорданії не лише свято, а й боротьба. Фестивалі пісень, концерти, масові гуляння — свято тільки цим не обходиться. 17 листопада прогресивні студенти виходять на демонстрації і мітинги, виступають з промовами. Найактивніші випускають стінгазети, домагаються розширення своїх прав. Минулого року таку велику демонстрацію у цей день провели студенти університету «Ярмука».

Монгольськими студентами, всі стверджують, що найкращі, найкращі часи — це трудовий семестр, проведений серед монгольських степів. Хоча роботи завжди вистачає від ранку до самого вечора. Якби утомлені не прийшли студенти, сразу ж беруться за гітару. Взагалі, народні монгольські пісні дуже популярні серед молоді. Всі разом співають національні своїрідні пісні хоомій, протяжні пісні, жартують, влаштовують спортивні змагання. Особливо популярна пісня боротьби.

В кінці трудового семестру — урочисте закріплення. До цієї події готують спеціальне блюдо боодог. В посудину, яка щільно закривається, кладуть м'ясо, а потім розжарене камініня. Через деякий час блюдо готове. Але їдати назад, розповідують, так не хочеться.

Володимир КОБЗАР

(ПОДОРОЖНЯ ПОВІСТЬ) Пам'яті батька

(Продовження. Початок у № за 14 листопада).

...Ген далі була ще одна сторона. Але туди я не вглядався. І не тому, що заступало передмістя. Там я жив найдовше, цілих десять років. Там були батьки і могили моїх родичів. То був тил, який прикривав мене надійно і міцно. Там була сторона, яка завжди кріпила мій дух.

2.

Втім, чи й оглянувшись назад чумаченята Андрій і Роман, мої супутники по мандрівках? Щоб з тугою чи радістю оглянутися в минуле, треба його мати, а за їхніми спинами лишилися лічені дитячі літа. І так вони щомиті прагли новизни, так капалися в майбутність, що бачили позаду лише матір, яка виряджала їх у подорож, уособлюючи в собі те найдорожче, з чим вони на певний час розставалися.

Подорож мала початися кількома днями раніше: ми вже налагодилися йти, коли раптом виявилось, що Андрій ледь помітно шкандибав. «У чому справа, Андрійку?» — спитав я, терпнучи від поганого передчуття. «Натер...», — промимив він, кліпаючи очима. «Ану, покажи». Він квалливо роззівся. Водянка на п'яті була завбільшки з квасолину. Годі було сподіватися, що рана заживе по дорозі; і ми того разу мусили «повертати оглоблі» назад.

На цей раз Андрій взяв босоніжки, і довгождана подорож почалася. Без найменшої зажури помахавши матері на прощання, діти наввипередки помчали вперед. Чималенький рюкзаки (звідки стільки набралось?) ще не гнув мене донизу, як обридлий горб. Я крокував за дітьми жвавий, сповнений райдужних надій, вітаючись самою думкою про той шлях, який стелився нам під ноги, радіючи, що діти відважилися піти разом зі мною, і просто — що був погідний сонячний ранок, що пахтів живицею і різноцвіттям сосновий бір, уздовж якого ми йшли, що було літо, а ми всі троє (тху-тху) були живі-здорові.

Через кілька кілометрів мій рожевий настрій лопнув, як велика мильна бульбашка, — на Андрійковій нозі з'явилася друга водянка. Хоч-не-хоч я мусив замислитися: позаду всього кілька кілометрів і — така халепка. Знову вертатися, як три дні тому? Вертатися позад ссоновий бір, який духмяніє так поетично й оптимістично? Вертатися, визнавши хоч і тимчасову, але — поразку?

Відчуваючи історичну важливість моменту, діти принишкли. Молодий чумах Андрійко винувато поглядав на мене, хоч якою могла бути його вина в тому, що він мав нитку дитячу шкіру і набув саме через мій, батьківський недогляд, ще одну водянку? — Що ж будемо робити, чумаки?

Вони змовчали, залишаючи право вирішувати за мною, отаманом, довіряючись мені повністю, безоглядно.

— Синку, ти підеш босий?

Андрійко ожив, заворушився і щиро запевнив:

— Піду!

Діти готові були йти в подорож хоч на край світу; я це знав, це додавало сили і впевненості, але ж і шкода було їх, їхніх ніг, їхнього здоров'я.

Тепер я намагався йти так, щоб під босі синові ноги траплялося якнайменше скла, скалок, камінців та іншої всячини, якою рясно засіяні сучасні шляхи й обочини. Саме халепка з водяною змусила звернути на це увагу, і за час подорожі я зайвий раз переконався, що наші дороги — скарбниці запчастин, якими, проте, ніхто ніколи не скористається, і які гідно оціняти, мабуть, лише прийдешні покоління археологів. Поки ми йшли асфальтом, за Андрійкові ноги я не потерпав. Але ж незабаром ми мали вийти на призабуті шляхи — як вестиметься йому там?

Майже одразу за Кіровоградом починався степ, той степ, який маємо на увазі, коли говоримо про його неозорість і безмежність. Знамениті голівські описи степу здавалися мені раніше гіперболою, але по кількох роках мандрів малими річками Кіровоградщини я зрозумів, що надмірного перебільшення в його порівняннях не було, адже навіть зараз у степах трапляються хоч і крихітні, але справжні острівці отого первісного степу, який викликав захоплення у Гоголя. І вже перші кілометри подорожі ще раз підтвердили незнищеність природи, показали її приховану, часто непомітну (надто — упередженому погляді) красу. Ту красу, якої дехто з моїх земляків не помічав, на жаль, під самісіньким своїм носом, упиваючись радше чимось чужим, екзотичним, ніж не менш захопливим, гарним, що є тільки у нас, довкола нас і більше ніде.

(Далі буде).

ХА-ХА!

Навряд чи втримається від сміху читач, який упізнає цю молодшу людину ще до того, як прочитає у теністичній прізвище. Тут — обличчя артиста Московського театру на Таганці Леоніда ЯРМОЛЬНИКА, воно серйозне, але як реготала публіка під час його весняних гастролей у Кіровограді, коли виступав разом із колегою Борисом Хмельницьким! Хто не чув мі-

ністори М. Жуванецького про танк — у нас майже класики сучасної радянської сатири? Автор, виконуючи її, «бере» інтонацією, мімікою і майже статичною позою. Ярмольник — інтонацією, мімікою і ртутною динамікою. У пластичності тіла й обличчя, мабуть, і криється головна причина комічності актора у кіно. Найкраще, здається, виходять у нього дурниці і простачки. Уявіть на хвилину, що на цьому знімку Леонід опустила нутки рота, підняв брову, смикнув щокою...

Фото Г. КОШКА.

ВІВТОРОК

▲ ЦТ (I програма)

7.00 — «90 хвилин». 8.35 — Футбольний огляд. 9.20 — «В. І. Ленин. Сторінки життя». Прем'єра багатосерійного телефільму «Револіція захищається». Фільм 1. «Великий і страшний був рік вісімнадцятий». 10.30 — Новини. 16.00 — Новини. 16.15 — «Пісні наших батьків». Концерт учасників дитячої художньої самодіяльності. 17.00 — Релігія і політика. 17.30 — Новини. 17.35 — Мультифільми. 17.50 — Хвилини поезії. 17.55 — Школа: проблеми перебудови. 18.15 — Документальний телефільм. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Чемпіонат світу з шахів. 19.05 — Концерт. 19.35 — Мультифільм. 19.45 — Новини. 19.50 — «В. І. Ленин. Сторінки життя». Прем'єра багатосерійного телефільму «Револіція захищається». Фільм 1. «Великий і страшний був рік вісімнадцятий». 21.00 — «Час». 21.40 — Проєктор перебудови. 21.50 — Телеміст «Москва — Делі». 23.20 — Сьогодні у світі.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.15 — Музичний фільм «Співаючі мої». 10.35 — Шкільний екран. 6 клас. Російська література. 11.05 — Доброго вам здоров'я. 11.35 — Соціальне поле. 12.00 — Новини. 16.30 — Новини. 16.40 — Срібний даїночок. 17.00 — «Мости єдині». Соціалістичне змагання харківських моторобудівників з будівальниками союзних республік. 17.30 — Вперше на екрані УТ документальний фільм «Ілля Чачавадзе — сторінки життя». (До 150-річчя від дня народження). 18.30 — «День за днем». (Кіровоград). 18.45 — «Там, де Ягряні крокодили». (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — Стояєтьє кожному У передачі бере участь міністр побутового обслуговування населення УРСР А. Я. Гідь. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Проєктор перебудови. 21.50 —

3 17 по 19
листопада
1987 року

«З української класики». Кіноопера «Запорожець за Дунаєм». 23.00 — Актуальна камера. Вечірній випуск.

СЕРЕДА

▲ ЦТ (I програма)

7.00 — «90 хвилин». 8.35 — Народні мелодії. 8.50 — «В. І. Ленин. Сторінки життя». Прем'єра багатосерійного телефільму «Револіція захищається». Фільм 1. «Великий і страшний був рік вісімнадцятий». Фільм 2. «Коли буря досягла шаленої сили». 11.10 — Новини. 16.00 — Новини. 16.15 — «Чого і чому». Передачі для дітей. 16.45 — «Портрет сучасника». Документальний телефільм. 17.25 — Новини. 17.30 — «До історичної старини». 18.15 — За сніпом — діло. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — «Дял вас, пенетранти». 19.45 — «В. І. Ленин. Сторінки життя». Прем'єра багатосерійного телефільму «Револіція захищається». Фільм 2. «Коли буря досягла шаленої сили». 21.00 — «Час». 21.40 — Проєктор перебудови. 21.50 — На екрані — кінокомедія. «Степанівське автобілі». 23.20 — Сьогодні у світі. 23.35 — Чемпіонат світу з шахів.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.15 — «Піночіо». Вистава для дітей. 11.45 — Село і люди. 12.55 — Новини. 13.10 — «Світ кінофантастики». Художній фільм «Зоряне підвладження». 14.25 — Старі лабораторії. 16.30 — Новини. 16.40 — Срібний даїночок. 17.00

— Кінопрограма «У світі сучасного кіно». 17.30 — Звучить російський романс. 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — По музеях і виставочних залах. Успівання Ржевських. (Кіровоград). 18.50 — Наші довідки та фотоквітки. (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — Прем'єра телефільму «До вас приїтає перас». 20.00 — На шляху перебудови. «Повернення до Феодосії». 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Проєктор перебудови. 21.50 — «Екран молодих». Проблеми молодіжного центру. (Кіровоград).

ЧЕТВЕР

▲ ЦТ (I програма)

7.00 — Ранкова інформаційно-музична програма. 7.30 — Телеміст СРСР США. Зустріч депутатів Верховної Ради СРСР з членами Конгресу США. 9.00 — «В. І. Ленин. Сторінки життя». Прем'єра багатосерійного телефільму «Револіція захищається». Фільм 2. «Коли буря досягла шаленої сили». 10.10 — Новини. 16.00 — Новини. 16.15 — «Перебудова: досвід і проблеми». Документальні фільми. 17.10 — Фільм-концерт «Флаверан». 17.40 — Новини. 17.45 — Мультифільм. 18.05 — Сьогодні — День ракетних військ і артилерії. Виступ Головнокомандуючого ракетними військами стратегічного призначення — заступника міністра оборони СРСР Генерала Радянського Союзу, генерала армії Ю. Максимовича. 18.20 — Грає О. Вінницький (скрипка). 18.40 — Хвилини поезії. 18.45 — Чемпіонат світу з шахів. 19.05 — Концерт артистів балету. 20.10 — Документальний фільм. 21.00 — «Час». 21.40 — Проєктор перебудови. 21.50 — Телеміст СРСР США. Зустріч депутатів Верховної Ради СРСР з членами Конгресу США. По закінченні — Сьогодні у світі.

ва. 18.20 — Грає О. Вінницький (скрипка). 18.40 — Хвилини поезії. 18.45 — Чемпіонат світу з шахів. 19.05 — Концерт артистів балету. 20.10 — Документальний фільм. 21.00 — «Час». 21.40 — Проєктор перебудови. 21.50 — Телеміст СРСР США. Зустріч депутатів Верховної Ради СРСР з членами Конгресу США. По закінченні — Сьогодні у світі.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.15 — Художній фільм «Спарга». 11.30 — Концерт. 11.40 — Шкільний екран. 9 клас. Російська література. 12.15 — Студія «Золотий ключик». 13.10 — Новини. 13.25 — «Кітський парус». Теленовіс. 16.30 — Новини. 16.40 — Срібний даїночок. 17.00 — Республіканська фізико-математична школа. 17.30 — Музичний фільм. 17.45 — На допомогу школі. Музика. 18.20 — «День за днем». (Кіровоград). 18.30 — «3 ім'я революції». Зустріч в театральному музеї. (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — Концерт. 20.35 — Кіноекран ДАІ. Телефільм. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Проєктор перебудови. 21.50 — Молодіжні студії «Гарт». 23.20 — Актуальна камера Вечірній випуск.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнатики. 8.15 — Документальний телефільм. 8.35 — Народні промисли. 9.35, 13.30 — Іспанська мова. 10.05 — Учимся СТУ. Історія. 10.35 — Біологія. 7 кл. 11.00 — Фільм «Стережись автомобіля!». 12.30 — Іспанська мова. 13.00 — «Відчуй тільки «сторінки». 18.40 — Новини. 18.15 — Футбольний огляд. 20.00 — Вечірня ніч. 20.45 — Документальний фільм. 21.00 — «Час». 21.40 — Проєктор перебудови. 21.50 — Фільм «Північне життя». 23.30 — Новини.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На українському мові.

БК 03452.

НАША АДРЕСА:
316050. МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

Обсяг 0,5 друц. арк.

Телефони: редактора — 2-54-26; заступника редактора — 2-53-22; відповідального секретаря — 2-55-65; відділу комуністичного виховання — 4-66-79, 4-64-21; комсомольського життя та економіки — 2-53-94; учнівської молоді і соціальних проблем — 2-59-82; фотолaboratorії — 4-64-21; оголошень — 4-28-96; нередакторської — 3-61-83.

Зам. № 593. Тираж 60 200.

Газета виходить у вівторок чотирьох суб'єктів.

Друкарня імені М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2